

[Socialministeren.]

riet og amtskommuner og kommuner er indstillet på, at personaleproblemerne i forbindelse med decentralisering skal klares ved en overgang af det eksisterende personale fra stat til amtskommuner og kommuner i så vidt omfang, som det på nogen måde kan lade sig gøre. De retlige og praktiske problemer, som rejser sig i forbindelse hermed, er jo ganske komplicerede, og de behandles for tiden dels i finansministeriet og socialministeriet, dels i et udvalg, som er nedsat af min forgænger i samråd med den daværende finansminister.

Inge Krogh (KrF):

Jeg takker socialministeren for det meget udfyldende svar, og jeg spørger, om det er muligt, at vi måske i socialudvalget kan følge, hvordan personalefluktuationen foregår.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg vil da godt være villig til, efterhånden som vi får taget nogle beslutninger, at meddele socialudvalget, hvad der er sket, således at man kan følge med på denne måde. Nu er det her jo administration, men jeg skal da gerne meddele socialudvalget, hvilke resultater vi er kommet frem til.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Kaj V. Andersen (V) til kirkeministeren:

„Agter ministeren snarest at iværksætte kirkeministeriets gamle planer om i samarbejde med Nationalmuseet at detailfotografere det antikke kirkeinventar med henblik på en mere effektiv efterlysning af det stigende antal stjålede uerstattelige effekter?“

(Spm. nr. 136).

Formanden:

Spørgsmålet vil blive besvaret af ministeren for kulturelle anliggender.

Kaj V. Andersen (V):

Der stjæles hver dag fra de danske kirkers sparsomme forråd af antikt inventar, såvel udsmykning som brugsgenstande. Tingene forsvinder meget ofte spurøst på det internationale hælmarked ude i Europa. Menighedsrådene, menighederne, kan ikke være

tjent med bare at få en mere eller mindre tilfældig forsikringssum som kompensation for det mistede; det er jo tingene, man vil have igen, de ting, som man af indlysende gudstjenstlige, kunstneriske og lokalhistorisk betonedede årsager simpelt hen nærer en så stor pietetsfølelse for, at ingen erstatningssum, være sig ansat på den ene eller anden måde, overhovedet kan bøde på det.

Derfor spørger jeg igen i dag den fg. kirkeminister, om det er meningen, at man nu snart vil træffe en afgørelse i den sag, man har været i færd med i flere år i kirkeministeriet og til dels også i kulturministeriet, om en detailfotografering af det danske kirkeinventar, sådan at politiet kunne forsynes med et billedmateriale, der i alt fald kunne forhindre den hæderlige del af antikvitetsmarkedet i at aftage disse uvurderlige ting.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthæsen):

Spørgsmålet om affotografering af kirker-nes antikke inventar har jo tidligere været rejst over for kirkeministeriet af nationalmuseet, som dog samtidig oplyste, at der, hvis nationalmuseet skulle påtage sig denne meget omfattende opgave, ville hengå mange år, før opgaven var løst. Selv om der blev tilvejebragt bevillingsmæssigt grundlag for medvirken af en stab af fagfotografer, ville der gå meget lang tid. Derfor pegede nationalmuseet på muligheden for, at fotograferingen blev foretaget af amatørfotografer, der fik deres udgifter til film og kopiering dækket af vedkommende kirkekasse.

Tilvejebringelse — hvis jeg videre må sige nogle enkelte ord — af fotografier af kirker-nes inventar og løsøregenstande vil ud over den rent historiske interesse også kunne være af betydning ved efterlysning og identificering af stjålede genstande i tilfælde, hvor disse altså søges afsat på antikvitetsmarkedet, hvorimod fotografierne ville være uden større betydning, hvor genstandene tilegnes af samlere eller medtages som souvenirs af besøgende turister.

Så skal jeg også gøre den bemærkning, at hærværk i øvrigt i en række tilfælde har været af mere alvorlig karakter end tyverier, og kirkeministeriet har derfor søgt samråd med det kriminalpræventive råd om foranstaltninger til at beskytte kirkerne mod